

Bilag 5.

DANMARKS LÆRERFORENING

Den 2. marts 1973.

Vedrørende lov om bistand med tilhørende bemærkninger, fremsat den 18. januar 1973 og socialreformkommissionens 1. og 2. betænkning.

Under henvisning til ovenfor anførte skal Danmarks Lærerforening tillade sig at fremføre synspunkter og forslag, idet flere områder berører folkeskolens virksomhed.

Danmarks Lærerforening har vurderet lovforslaget og de tilknyttede betænkninger ud fra de seneste ændringer og fremtidige forventede opgaver inden for folkeskolens område.

Det er herefter vor opfattelse, at relationerne mellem undervisnings- og socialektoren nødvendigvis må bearbejdes nærmere, så meget mere som det foreliggende lovforslag og betænkningerne på dette område næppe kan siges at have belyst sammenhængen tilstrækkeligt dybtgående.

Det er kendetegnende for den seneste udvikling inden for folkeskolen, at sociale opgaver i stigende grad er søgt løst i forbindelse med skolens egentlige undervisningsformidling. I det forslag til ny folkeskolelov, som i januar 1973 er fremsat i folketinget, fastslås i formålsparagraffen den nære sammenhæng mellem elevernes almene sociale tilpasning og den enkeltes udviklingsmæssige muligheder.

Skal skolen kunne løse denne opgave, er det nødvendigt, at den råder over et personale, som kan koordinere de forskellige arbejdsområder og udføre dem på en for den enkelte elev og skolen tilfredsstillende måde. Skolen må således foruden personale til at forestå den egentlige undervisningssituation også have personale til almen og personlig rådgivning og vejledning ud over det arbejdsområde, foreningen har stillet forslag om henlægges til klasselærerne.

Bestræbelserne inden for den sociale streng og den undervisningsmæssige må samordnes, således at man bedst muligt sikrer, at der

ikke sker en uhensigtsmæssig og fordyrende dobbeltkøring, og således at man udnytter de lokale ressourcer på en sådan måde, at rådgivning og pædagogisk behandling sker så tæt på borgeren (eleven) som muligt.

Afgørende for foreningens opfattelse er, at man føler skolen som et væsentligt og selvstændigt miljø i nær kontakt med såvel elev som forældregrupper, hvorfor de rådgivende og vejledende funktioner bedst kanaliseres og effektueres med skolen som formidler af dette arbejde, uanset at dette i visse henseender medfører opretholdelse af parallelle funktioner til den rådgivning og vejledning, der finder sted i social regie.

Danmarks Lærerforening har derfor haft for øje at overveje, hvorledes mindre ændringer i lovgivning for såvel skole som socialvæsen yderligere kunne sikre og forbedre mulighederne for en samordning af bestræbelserne for på lokalt plan at etablere et forebyggende, behandlende og opfølgende arbejde over for truede børnegrupper.

For at belyse dette skal Danmarks Lærerforening kort resumere de ændringer, der i de seneste år i denne henseende har fundet sted inden for folkeskolens område.

I forbindelse med lov nr. 44 af 9. februar 1970 om styrelsen af kommunernes skolevæsen er der etableret et landsdækkende system af skolepsykologiske rådgivningskontorer, der betjener områder på ca. 50.000 indbyggere. På grundlag af cirkulære og vejledning af februar 1972 vedrørende folkeskolens undervisning af elever med adfærdsforstyrrelser og psykiske lidelser har folkeskolen fået pligt til at etablere særlig undervisning for disse børnegrupper. Ved en indstilling fra et ministerielt udvalg vedrørende organisationen af det skolepsykologiske